

حجت الاسلام و المسلمین ابوالحسینی: حس محبت و انسان دوستی در ماه رمضان به اوج خود می رسد | فلسفه ابتدایی روزه برقراری مساوات بین فقرا و ثروتمندان است

www.taghrib.org

حجت الاسلام و المسلمین رحیم ابوالحسینی معاون فرهنگی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی و رئیس پژوهشگاه مطالعات تقریبی در گفتگو با خبرنگار حوزه اندیشه [خبرگزاری تقریب](#) پیرامون فضیلت‌های ماه مبارک رمضان گفت: فصل مشترک بین مذاهب اسلامی قرآن است و ماه پر برکت رمضان با قرآن ارتباط عمیقی دارد؛ یکی از جهت نزول قرآن در این ماه و دیگری نقش آن در وحدت و تقریب مذاهب اسلامی؛ قرآن به عنوان معجزه بزرگ پیامبر اسلام (ص) در این ماه نازل شده و راه هدایت را به سوی انسانها گشوده و در واقع عظمت ماه رمضان وابسته به نزول قرآن در آن است.

وی افزود: رمضان طرف زمان برای نزول قرآن است و به خاطر این ظرفیت عظیم، دارای اهمیت به سزایی است و به همین دلیل شناخت قرآن در این ماه مبارک، اهمیت بیشتری نسبت به ماههای دیگر پیدا میکند؛ رمضان اختصاص به مسلمانان ندارد، بلکه نورانیت این ماه برای همه بشریت است.

حجت الاسلام و المسلمین ابوالحسینی ادامه داد: نقش رمضان و تأثیر آن در ایجاد وحدت به خوبی روشن است، زیرا رمضان از یک سو احکام روزه و تبلیغ قرآن را به دنبال دارد و از سوی دیگر این احکام و

نشر تعالیم قرآن، مورد اتفاق همه مسلمانان است؛ دل‌های انسان‌های روزه دار به یکدیگر نزدیک شده و زمینه ایجاد وحدت را فراهم میکند، به همین سبب ماه مبارک رمضان در کلام گهربار رسول گرامی اسلام (ص) «أفضل الشهور»، روزهای آن «أفضل الأيام»، شبهای آن «أفضل الليالي» و ساعات آن «أفضل الساعات» نام گرفته است.

استاد حوزه و دانشگاه تصریح کرد: از دیدگاه قرآن، رمضان ماهی است که قرآن در ليلة القدر آن به یکباره بر سینه حضرت محمد(ص) نازل شده است؛ باید پرسید که این ماه چقدر با صلابت و با عظمت است که توانست بزرگترین گواه جاوید پیامبر(ص) یعنی قرآن را در خود جای دهد؛ ماه رمضان از نگاه قرآن، اهمیتی بس بزرگ دارد و شاید به همین سبب، تنها ماهی که در قرآن از آن نام برده شده، ماه رمضان است.

حجت الاسلام و المسلمین ابوالحسینی تصریح کرد: روزه یکی از عبادت‌های مهم و از ارکان دین مبین اسلام است؛ از آنجا که در این ماه بر همه مسلمانان و مذاهب اسلامی واجب است روزه بگیرند و به طور مشترک، گرسنگی و تشنگی را احساس کنند، طبیعی است سختی گرسنگی و تشنگی، آنها را به یاد فقرا و گرسنگان می‌اندازد و سبب میشود تا احساس آنها را عمیقاً درک کنند؛ لذا محبت و بخشش و صفا و صمیمیت در طبقات اجتماع مسلمین به سرعت افزایش یافته و انسان دوستی در این ماه به اوج خود میرسد.

وی ادامه داد: فلسفه ابتدایی روزه ایجاد حس نوع دوستی و برقراری مساوات بین فقرا و ثروتمندان است؛ لذا در وصف پیامبر اعظم(ص) آمده است که «كان أجود الناس و كان أجود ما يكون في رمضان» یعنی آن حضرت بخشنده ترین مردم بود و در ماه رمضان بخشنده‌گی ایشان بیشتر میشد؛ اما فلسفه نهایی روزه آن است که انسان با بخششهایش، آرامش روحی پیدا می‌کند و احساس نزدیکی به خداوند برایش حاصل می‌شود، از این رو در قرآن پس از بیان حکم روزه میفرماید: «لعلکم تتقون» یعنی روزه موجب پرهیزگاری می‌شود.